

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

Sanctissimo Domino, Papæ Vniversalis Ecclesiæ Innocentio X.
Eminentissimis Dominis Cardinalibvs Purpuratis S. Romanæ Ecclesiæ
Patribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

SANCTISSIMO DOMINO, PAPÆ
Vniversalis Ecclesiæ,
INNOCENTIO X.
EMINENTISSIMIS DOMINIS
CARDINALIBVS
Purpuratis S.Romanæ Ecclesiæ Patribus.

Vrbis vestra à se ac Latinis ROMA vocata, in aliis Linguis omen faustum habet, siquidem apud Græcos eadem vox Robur germanica quadam dialecto Laudem seu Gloriam; in Hebræo verò idiomate multo dilicatiora etiam encomia sonat: nam Ecclesiam sublimemque notat quo Virgilius domesticus eius Poeta ingeniose allusisse visus est, cum eam ita descripsit urbem,

Quæ tantum alias inter caput extulit Vrbes,

Quantum lenta solent inter viburna cupressi.

Fatetur hæc Onomasticum Theologicum in inimica Romæ Vrbe Witebergia Anno 1564. opera Davidis Chytræi acatholici editum, ut alios silentio obvolvam, veluti Brunum in urbium Theatro. & tane præclara illa & innumera alia etiam inimici de vera Dei Civitate enarrant, cum in ea non tollum Turris fortissima nomen Domini sit erectum, sed Ecclesia orthodoxa *in petra exædificata* omnibus gentibus objiciatur videnda. Nihil ad hanc fortitudinem Tyros, nihil Trojanæ arces ac pergama, nihil muri, vel Babylonis palatia, Cyro Regi vix superata, nihil Persarum Regia Persepolis, ab Alexandro non vi, sed ignibus domita: nihil nostri temporis fortissimæ munitiones, Petra Sisimithræ in Bactriana, Camenitum in Moldavia, Iaurinum in Hungaria ac alibi omnes fortissimæ arces, atque propugnacula, utpote quæ humana manus, ac natura construxit, eadem etiam humana industria, ac potestas evertit, aut cum lubet evertere potest. Hanc verò Romanæ Ecclesiæ arcem

Epistola

supra Petram, nempè Petrum constructam nulla vis humana, nulla machina-
tio diabolica evertere unquam poterit; quia non solum à Viro sapienti (pro ue
Mathēi 7.cap.dicitur) sed ab ipsa D E I Sapientia sic ædificata, sic corroborata,
sic firmiter stabilita est, ut si descendat pluvia, si adveniant flumina, si venti
flaverint, & in domum illam irruerint, minimè sit casura. Imo si porta inferi robur
omne suum conferant, machinas suas omnes admoveant, furorem suū omnē
effundant, contra eam tamen non prævalebunt. Nec est Capitis solius ea solidi-
tas, sed est etiam PURPURATORUM PATRUM in Ecclesiæ bonum vigilan-
tissimorum, est magnorum in ea, Doctorum scripturæ tensa in omnibus Fidei
articulis sequentium, atque propugnantium, Collum Sponsæ Ecclesiæ DEI egre-
giè representantium, quod fortissimæ Turri David, in Canticis Canticorum,
non invenustè assimilatur. Turris ea omnino est validissima, qua ædificata est
cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura Fortium. E jucemodi
propugnacula sunt Articuli Fidei, sunt Traditiones sacræ, sunt Ritus Eccle-
siæ venerandi, à Christo, & Apostolis accepti, hoc in libro Floremundi Ræ-
mundi insigniter propositi, ac defensi. Mille Clypei, sunt primi Catholice Ecclesie Magistri, atque Informatores post Apostolos sanctissimi, Clemens, Dio-
nysius Areopagita, Ignatius, Polycarpus: sunt magni Doctores Græci, Atha-
nasius, Gregorius Nyssenus, Basilius, Gregorius Nazianzenus, Ioannes Chry-
stostomus. Inter Latinos eminentiores S. Ambrosius. S. Augustinus, S. Hiero-
nymus, & S. Gregorius Magnus: sunt omnis Lingue, ac sermonis mille alii.
imò millia plura eruditissimorum Virorum, qui doctrinæ suæ clypeis, hoc in
Opere non raro productis, orthodoxam Fidem fortissimè propugnaverunt,
contra vim omnem hostilem egregiè firmaverunt, suisque sanctissimis lucu-
brationibus mirificè exornarunt. Quid dicam de Tuis SANCTIS PATER, clypeis
quibus arcæ Fidei orthodoxæ propugnas? Quid dicam de vestris EMINENTIS-
SIMI CARDINALES, parmis & umbonibus, quibus summo PONTIFICI in defen-
denda veritatis arce, Ecclesia nimirum Catholica, non consilium minus, quam
auxilium affertis. Certè clypeus fuit, Ajacis clypeo impenerabilior, Confi-
tatio illa, sive Bulla duplex toti Ecclesiæ utilissima, Anno hoc quo Tuæ Sancti-
tatis infigne in lapide veteri sculptum è subterraneis locis emersit Romæ, &
proximo, in quo Cometa ad Noæ columbam in cœlo natus adversus septen-
trionem est progressus) longè latèque per terrarum orbem promulgata, qua,
SANCTISSIME PATER, sub nomine Augustini latentes hæresum autem veneno
turgentes Doctrinæ gravissima censura sunt notati & ab omni Catholicorum
usu exterminatæ, atque condemnatae. Ausus fuerat Author ille de schola Go-
marista-

Dedicatoria.

maristarum afferere, *Aliqua Dei præcepta Hominibus justis, volentibus & conantibus*, secundum presentes quas habent vires, esse impossibilia, illisque deesse gratiam, qua possibilia fiant. Quid adhæc Arx Romana, cui Pastorum & Episcoporum apex præsidet? Mille clypei prætensi sunt veritati. in illa tam grandi & gravi eratate, manibus adeo fessis, immaculatum agnum scepissime Deo Patri sanctissime, obtulisti acuminibus Theologorum maximis & difficillimis intendisti, ad stuporem prolixas defendantibus partibusque aures patentes dedisti, animasti, invitasti: sed exhausta abyssu illa cum ipsi patroni malæ causæ ante sententiam tuam se subducerent, & latere volendo se ante tuam æquissimam sententiam damnarent, tum deum, non in Homines, quos uti Deus amas, sed in opera Hominum fulmina Censurarum evibrasti? Propositionem, Temerariam, impiam, blasphemam, Anathemate damnatam, & Hæreticam declarasti, & ut talem damnasti Aulus fuit inimicus sub nomine Viti alias pii ex eadem schola Gomari effutire, quod interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistatur. Quid contra hæc: En clypeos, & tela Romana! Sententia ista hæretica declarata est & uti talis damnata. Non erubuit idem falsus Augustinus pro vera doctrina obtrudere: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse. Quid ad hæc Romanæ Arcis Sapientia: Falsam, temerariam, scandalosam, & eo sensu intellectam, ut Christus pro salute duntaxat Prædestinorum mortuus sit, impiam, blasphemam, contumeliosam, divina pietati derogantem, & Hæreticam declarat, & uti talem damnat. Et quorsum hæc omnia? at id in aperto ponis SANCTISSIME PATER, cum in eadem Bulla dicis: Inter multiplices curas que animum nostrum assidue pulsant, illa imprimit cordi est, ut Ecclesia DEI nobis ex alto commissa, purgatis pravarum opinionum erroribus, tutò militare, & tanquam navis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus securè navigare, & ad optatum salutis portum pervenire possit. Ecce finis tantorum laborum, salus est omnium populorum, quam, cum PURPURATIS PATRIBUS, in probanda vera Ecclesiæ doctrina studiose intendis, quam in Christiana virtute promovenda negotiose perquisis. Ob hanc tantam curam, atque vigilantiam, Dignus es (ut cum S. Augustino, lerm. 28. de Sanctis, loquar) dignus es, qui edificandis in visibili domo Populis, lapis effes ad fundamentum, columna ad sustentaculum, clavis ad Regnum cælorum. Quos officii tui titulos, ut Assistentes Tibi magnæ Intelligentiæ facilius, atque perfectius explere possint, Ecce ad laudatam Romanæ Ecclesiæ Arcem, custodiæ Tuæ concreditam, affero & ego minimus novam ex Germania panopliam, Historiam nimirum Ortus, Progressus, & Interitus Hæresum sæculi nuperi, ab eruditio

Epiſtola Dedicatoria.

Eruditio atque prudenti viro, Floremundo Ræmundo conſcriptam, ab aliis post mortem Authoris consummatam, nunc verò etiam à Religioso viro au-ctam, & egregiè locupletatam. Panoplia hæc planè est insignis, est controverſiarum omnium temporis solidissima Synopsis, quā multi in ſua Fide ortho-doxa conſervari, quā multorum pertinacia expugnari, quā utrorumque pie-tas, atque religio conſirmari poterit, atque ſtabiliri. Hanc SANCTISSIME PATER, ad pedes tuos (quos absens demiflīſſimè exoſculor, cū præſenti, in tanta locorū diſtantia, nō liceat) humillimè depono, conſecroque. Hanc etiā vobis firmiſiſimiſ Eccleſiæ Rom. Cardinibus vobis etiā illuſtriſſimi Apostolič Se-dis NUNTII ac LEGATI toto orbe diſpersi, in manus, imo in tutelam, patrocini-umque trado atque conſigno. Admittite quæſo ad exquiſitiſſimæ virtutis atq; doctrinæ veſtræ garophilacium hanc opellam continentem in, ſe

Non Telamoniadæ clypei ſeptemplicis Orbes;

Sed multos clypeos æternarum veritatum hoc in Opere contentarum, o-mnemque armaturam Fortium Eccleſiæ Propugnatorum, & egregium ſacræ encyclopædiæ magnis in veſtris mentibus ornamentum. Id ſi gratioſe faciſtis, me etiā tam ſalutaris Operis, typo Colonienſi promotorem, inter minimos Clientes veſtros benevolentiſſime ſuccenturiatis largaque benediſtione veſtra maſtum locupletatiſ. Ita ſpero, ita expeſto, Coloniz Agrippinæ, Anno Salutis partæ M. DC. LV. die

SANCTISSIME PATER

Tuus &

VESTRARUM EMINENTIARUM

Reſpectiſe Filius, & Servus humillimus,

IOANNES ANTHONIVS KINCHIUS.

Bibliopolis Colonienſis

AV